

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia - Nomer Tilu Puluh Salapan

Jeff Pippenger

2026-02-02

Nomer Tilu Puluh Salapan

Ujian batu puncak omega internal anu nuturkeun ujian pondasi alfa eksternal taun 2024, merlukeun hiji définisi ngeunaan “gudang,” jeung ngeunaan “daging” anu diteundeun dina gudang éta. Ujian ieu téh sipatna nubuatan, sarta miboga hiji garis bebeneran internal jeung eksternal. Naha perhiasan-perhiasan éta téh kaum sésa James White, atawa naha éta téh bebeneran-bebeneran tina Firman Allah? Éta téh duanana.

Dina 9/11, umat Allah dipiwarang pikeun ngadahar kitab leutik éta sarta mulang ka jalan-jalan heubeul Yeremia, tempat tatapakan-tatapakan éta tuluy diteundeun. Dina 9/11, katingali yén nalika Yohanes, dina Wahyu pasal sabelas, dipiwarang pikeun ngukur, anjeunna dipiwarang ngukur dua perkara. Anjeunna dipiwarang ngukur boh Bait Allah, boh para panyembah di jerona. Anjeunna dipiwarang ninggalkeun pakarangan tina 1.260 taun nalika bangsa-bangsa kahir ngalalaworakeun ku nincak-injak tempat suci jeung pasukanana. Tempat suci jeung pasukanana téh nya éta Bait Allah jeung para panyembah di jerona.

Dina taun 2023, malaikat anu sarua anu kungsi turun dina 9/11 turun deui, muka segel talatah Pekik Tengah Peuting, tuluy dina taun 2024 tés pondasi lahiriah ngeunaan naha lambang Roma masih netepkeun eta tetenjoan sakumaha anu geus dilakukeunana pikeun kaum Millerit.

“Jandéla nu muka” di sawarga nandakeun datangna ujian omega internal ngeunaan Bait, sarta panggero pikeun “balik.” Ujian éta nungtut sangkan ngaidéntifikasi dua lambang. Nalika malaikat katilu sumping dina taun 1844, tuluy deui dina 9/11, Yohanes dipiwarang ngukur Bait Allah jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona, ku kituna ngaidéntifikasi hiji pagawean nubuat ngeunaan ngukur Bait jeung para panyembah dina taun 2023. Maleakhi ngangkat patalékan: naon ari “gudang,” jeung naon ari “dahareun?” Patarosan-patarosan ieu anu sarua dina impian Miller nyaéta: naon ari “peti,” jeung naon ari “permata-permata.”

Impian Miller netepkeun jandéla-jandéla langit anu kabuka minangka titik tempat garéja anu unggul dina Wahyu salapan welas diangkat dina linen bodas pikeun nunggang kana kuda-kuda bodas pasukan PANGERAN semesta alam. Jandéla-jandéla anu kabuka téh nya éta tempat berkah atawa kutuk Maleakhi dituangkeun. Jandéla anu kabuka dina impian Miller téh nya éta tempat runtah dipiceun jeung permata-permata dikumpulkeun kana peti perhiasan.

Rujukan anu kahiji ngeunaan jandéla-jandéla langit aya dina carita Nuh, sarta nalika jandéla-jandéla éta dibuka, turun hujan salila opat puluh poé opat puluh peuting. Nalika jandéla-jandéla éta dibuka, dalapan jiwa aya dina bahtera. Baptisan di Laut Beureum ngawanohkeun opat puluh taun pangumbaraan nepi ka Yordan kaliwatan. Nalika Kristus engké

dibaptis di éta tempat kénéh, Anjeunna dihalau ka padang gurun salila opat puluh poé. Nalika Anjeunna dihudangkeun tina pupus, sakumaha dilambangkeun ku baptisan-Na, Anjeunna ngajar murid-murid salila opat puluh poé saméméh Anjeunna naék ka sawarga.

Nalika garéja robah ti garéja nu keur perang jadi garéja nu meunang kameunangan, raja Daud nu yuswana tilu puluh taun bakal maréntah salila opat puluh taun. Garéja nu meunang kameunangan digambarkeun ku hiji nabi, hiji imam, jeung hiji raja. Nabi nu yuswana tilu puluh taun nalika ngamimitian palayananana salila dua puluh dua taun téh nyaéta Yehezkiel, sarta anjeunna ngamimitian palayanan éta nalika langit kabuka.

Dina taun katilu puluh, dina bulan kaopat, dina poé kalima bulan éta, nalika kuring aya di antara para tawanan di sisi walungan Kebar, langit kabuka, sarta kuring ningali titingalian-titingalian ti Allah. Yehezkiel 1:1.

Dina umur tilu puluh taun, Yusuf mimiti maréntah minangka imam, sarta anjeunna disanghareupan ku angin ti wétan, nyaéta Islam, anu mawa krisis anu beuki ngagedéan, anu ngamungkinkeun Mesir, éta naga anu ngagolér di laut, ngalaksanakeun pamaréntahan dunya tunggal. Dina éta krisis, Yusuf ngumpulkeun bahan kadaharan kana lumbung-lumbung.

Dina bulan Juli 2023, aya hiji sora kadéngé di padang gurun, tuluy Singa ti kaom Yuda mimiti muka segel amanat Panyaur Tengah Peuting. Dina taun 2024, ujian alfa éksternal anu jadi pondasi misahkeun dua golongan, sarta prosés muka segel terus lumangsung. Ayeuna dina taun 2026, ujian omega internal Bait Suci anu bakal sakali deui misahkeun dua golongan geus sumping.

Minggu suci nalika Kristus, salaku Utusan Perjangjian, netepkeun perjangjian jeung loba jalma, nya éta palataran jeung Tempat Suci. Ti 22 Oktober 1844 nepi ka Mikael jumeneng (sakumaha Anjeunna tumaros dina ahir minggu suci éta nalika Stéfanus dibaledogan ku batu) nya éta Tempat Maha Suci. Pesta-pesta usum semi kacumponan dina minggu suci éta, sarta éta mangrupa alfa tina pesta-pesta; ari pesta-pesta usum gugur, nyaéta tarompét dina poé kahiji, Poé Pangrujukan dina poé kasapuluh, tuluy pesta pondok daun ti poé kalima belas nepi ka poé ka dua puluh dua, nya éta omega tina pesta-pesta.

“Kitu deui, perlambang-perlambang anu patali jeung kadatangan anu kadua kudu kacumponan dina mangsa anu geus ditangtukeun dina ibadah simbolis. Dina sistem Musa, panyucian tempat suci, atawa Poé Pangbébasan Agung, lumangsung dina poé kasapuluh bulan katujuh urang Yahudi (Leviticus 16:29–34), nalika imam agung, sanggeus ngayakeun panebusan pikeun sakumna Israil, sarta ku kituna miceun dosa-dosa maranéhna tina tempat suci, kaluar tuluy maparin berkah ka rahayat. Ku kituna, dipercaya yén Kristus, Imam Agung urang anu agung, bakal nembongan pikeun nyucikeun bumi ku karuksakan dosa jeung para jalma dosa, sarta pikeun maparin ka umat-Na anu ngadagoan berkah kalanggengan hirup. Poé kasapuluh bulan katujuh, Poé Pangbébasan Agung, waktu panyucian tempat suci, anu dina taun 1844 tumiba dina tanggal dua puluh dua Oktober, dianggap minangka waktu kadatangan Gusti. Ieu saluyu jeung bukti-bukti anu geus dipidangkeun saméméhna yén 2300 poé éta bakal lekasan dina usum gugur, sarta kacindekan éta katingalina teu bisa disangkal.”

“Dina ibarat dina Mateus 25 mangsa nungguan jeung saré téh disusul ku datangna pangantén lalaki. Ieu luyu jeung alesan-alesan anu kakara ditepikeun, boh tina nubuatan boh tina perlambang-perlambang. Eta mawa kayakinan anu kuat kana kabeneranana; jeung ‘pekikan tengah peuting’ diumumkeun ku rébuan jalma anu percaya.

“Laksana gelombang pasang, gerakan éta nyapu ka sakuliah nagri. Ti kota ka kota, ti lembur ka lembur, nepi ka tempat-tempat padésan anu jauh, éta maju, dugi ka umat Allah anu keur ngadagoan kakeueum hudang sagemblengna. Fanatisme sirna di hareupeun ieu pangwawaran saperti ibun isuk-isuk di hareupeun panonpoé nu keur naék. Nu percaya ningali yén mamang jeung kabingungan maranéhna dipiceun, sarta pangharepan jeung kawani ngahudangkeun hate maranéhna. Pagawean éta leupas tina rupa-rupa kaleuleuwihan anu salawasna nembongan nalika aya kagirangan manusa tanpa pangaruh anu ngadalikeun tina Firman jeung Roh Allah. Watakna sarupa jeung mangsa-mangsa ngarendahkeun diri sarta mulang ka PANGERAN anu di antara Israél baheula lumangsung sanggeus pesen-pesen panggeuing ti hamba-hamba-Na. Éta mawa ciri-ciri anu nandaan pagawean Allah dina unggal jaman. Kabungahan ékstatis saeutik pisan aya, tapi anu leuwih nyata téh panyungsi hate anu jero, pangakuan dosa, jeung ninggalkeun dunya. Persiapan pikeun patepang jeung Gusti jadi beban jiwa-jiwa anu keur merih. Aya doa anu tekun sarta pangbakti anu taya nu disumputkeun ka Allah.” The Great Controversy, 400.

Hari-hari raya musim semi parantos digenepan dina minggu suci, sareng hujan awal atanapi alfa harita dicurahkan dina Pentakosta, sahingga ngalambangkeun pencurahan hujan ahir dina hari-hari raya musim gugur. Hari-hari raya musim semi éta dipedar dina Imamat 23, ayat hiji dugi ka dua puluh dua. Hari-hari raya musim gugur aya dina ayat 23 dugi ka 44. 2300 taun ngantunkeun anjeun ka taun 1844. Dua puluh dua ayat pikeun hari-hari raya musim semi sareng dua puluh dua ayat pikeun hari-hari raya musim gugur. Dua runtuyan dua puluh dua dina pasal dua puluh tilu.

Pésta tarompét téh mangrupa pépéling yén pangadilan bakal lumangsung dina sapuluh poé, sarta pésta kemah téh mangrupa raramean kabungah ku sabab dosa geus dihampura dina Poé Panebusan. Poé Sabat jeung poé ka dalapan sanggeus pésta ngalambangkeun mangsa reureuh Sabat salila sarébu taun pikeun bumi.

Ari, dulur-dulur nu dipikanyaah, ulah teu nyaho kana hiji hal ieu, yén hiji poé pikeun Gusti téh sarua jeung sarébu taun, jeung sarébu taun sarua jeung hiji poé. 2 Petrus 3:8.

Malaikat nu kahiji ngumumkeun dibukana pangadilan, jeung dina tingkat nubuatan éta, 1798, anu mangrupa “waktu ahir” nurutkeun Daniel, nyaéta panggenepan tina pésta tarompet; tapi dina tanggal 11 Agustus 1840, talatah malaikat nu kahiji ti 1798 anu geus teu disegel deui, dipaparin kakawasaan ku panggenepan nubuatan tina cilaka nu kadua. Islam mangrupa bagian tina pangéling dina pésta tarompet, anu ngumumkeun poé pangadilan anu geus ngadeukeutan.

Pikeun jalma-jalma anu daék ningali, pesta-pesta gugur, nyaéta tarompét jeung pondok daun, ngagambarkeun pesta alfa jeung omega, kalayan pangadilan di tengahna. Teu kabeneran lamun pesta-pesta ieu ditetepkeun dina Imamat dua puluh tilu. Dua puluh tilu mangrupakeun lambang panebusan. Teu kabeneran yén pesta nu kahiji aya dina poé kahiji bulan katujuh sarta yén pesta nu

pamungkas réngsé dina poé ka dua puluh dua. Pesta tarompét nyaéta hurup kahiji tina alfabét Ibrani, poé Panebusan nyaéta hurup tengah, sarta pesta pondok daun nyaéta hurup ka dua puluh dua tina alfabét Ibrani.

Bab dua puluh tilu, ayat 23 nepi ka 44 dina Imamat mangrupa dua puluh dua ayat anu ditempatkeun dina “raraga bebeneran.” Poe kasapuluh di tengahna nandakeun hiji ujian, sabab sapuluh téh lambang ujian, sarta poé Panebusan téh tempat pangberontakan jalma-jalma nu leungit kacatet jeung diréngsékeun, jeung pangberontakan éta dilambangkeun ku hurup katilu welas dina abjad Ibrani. Hurup nu di tengah tina kecap Ibrani pikeun bebeneran téh hurup katilu welas, sarta éta sajajar jeung poé kasapuluh dina bulan katujuh, jeung minangka hiji waymark, éta miboga sipat-sipat nubuatan tina abjad Ibrani jeung poé nu tangtu éta. Sapuluh ditambah katilu welas jadi dua puluh tilu. Tujuh puluh téh hasil jumlah tina 10 kali 7, sarta poé kasapuluh dina bulan katujuh ogé sarua jeung tujuh puluh, anu mangrupa lambang ahirna mangsa kasempetan.

Tuluy Petrus sumping ka Anjeunna, sarta ngandika, “Gusti, sabaraha kali dulur abdi kedah ngalakukeun dosa ka abdi, lajeng abdi ngahampura anjeunna? Naha dugi ka tujuh kali?” Waler Isa ka anjeunna, “Kami nyebut ka anjeun, lain dugi ka tujuh kali, tapi dugi ka tujuh puluh kali tujuh.” Mateus 18:21, 22.

Opat ratus salapan puluh taun geus dipotongkeun pikeun Israél baheula. Taun-taun éta dipotongkeun tina dua rébu tilu ratus taun sarta dilambangkeun minangka tujuh puluh minggu, ku kituna Yesus netelakeun yén wates waktu kasempetan téh opat ratus salapan puluh, nyaéta anu dilambangkeun ku “tujuh puluh” minggu dina Daniel salapan.

Tujuh puluh minggu geus ditangtukeun ka bangsa maneh jeung ka kota suci maneh, pikeun ngarampungkeun palanggaran, jeung pikeun nganyahokeun dosa-dosa, jeung pikeun ngayakeun panebusan pikeun kajahatan, jeung pikeun ngawanohkeun kabeneran anu langgeng, jeung pikeun nyégél tetenjoan jeung nubuat, jeung pikeun ngurapan Anu Maha Suci. Daniel 9:24.

Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “dipotong” ngan dipaké dina ayat ieu waé dina Perjanjian Heubeul, sarta hartina “ditangtukeun atawa diparéntahkeun.” Ieu béda jeung kecap anu ilaharna dipaké anu ditarjamahkeun jadi “dipotong,” anu dumasar kana Abram motong kurban-kurban dina léngkah kahiji tina perjangjian dina Kajadian lima belas. Eta geus “ditangtukeun” jeung “diparéntahkeun” yén Israil bakal boga opat ratus salapan puluh taun mangsa pangudian, tuluy maranéhna bakal dipotong tina statusna minangka umat perjangjian Allah. Aya dua rupa “dipotong;” hiji anu ngagambarkeun éta mangsa salaku mangsa pangudian anu “dipotong” tina hiji jumlah anu leuwih gedé ku angka tujuh puluh, sarta nalika “anggur anyar” dina Yoel “dipotong” tina sungut maranéhna, mangsa pangudian nutup. Tujuh puluh ngagambarkeun panutupan mangsa pangudian.

Pesta-pestu gugur ngandung tilu léngkah tina kecap Ibrani “kaleresan.” Pesta-pestu gugur dimimitian dina Imamat 23:23, waymark tengah tina Poe Panebusan nyaéta poe kasapuluh jeung hurup katilu belas, nu sarua jeung 23, sarta pesta Kemah Daun réngsé dina poe ka dua puluh dua, tuluy aya Sabat agung anu nuturkeun éta pesta, sarta éta petikan ditungtungan dina 23:44.

Imamat Lewi hartina kapanditaan Lewi. Pésta-pésta usum cinyusu digambarkeun dina pasal 23:1–22, tuluy pésta-pésta usum gugur digambarkeun dina 23:23–44. Pésta-pésta usum cinyusu digambarkeun ku dua puluh dua ayat, jeung abjad Ibrani aya dua puluh dua aksara. Pésta-pésta usum gugur ogé dipidangkeun dina dua puluh dua ayat. Pésta tarompét ngumumkeun deukeutna pangadilan dina Poé Panebusan. Tuluy pésta Kemah-kemahan lumangsung salila tujuh poé, anu réngsé dina poé ka dua puluh dua bulan katujuh. Poé kahiji tina tujuh poé éta téh Sabat upacara, kitu deui poé kadalapan, nyaéta poé sanggeus pésta tujuh poé éta. Poé kahiji jeung poé kadalapan ngajadikeun poé kadalapan lambang kadalapan anu asalna tina tujuh.

Ucapkeun ka urang Israil, kieu: Dina poé ka lima belas bulan katujuh ieu kudu aya Pesta Kemah salila tujuh poé pikeun PANGERAN. Dina poé kahiji kudu aya pasamoan suci; maranéh ulah ngalakukeun pagawéan kasar naon baé di dinya. Salila tujuh poé maranéh kudu ngahaturkeun kurban beuleuman ku seuneu ka PANGERAN; dina poé kadalapan kudu aya pasamoan suci pikeun maranéh, sarta maranéh kudu ngahaturkeun kurban beuleuman ku seuneu ka PANGERAN; éta téh hiji pasamoan raya anu khidmat, jeung maranéh ulah ngalakukeun pagawéan kasar naon baé di dinya. ... Kitu deui dina poé ka lima belas bulan katujuh, sanggeus maranéh ngumpulkeun hasil tanah, maranéh kudu ngayakeun pesta pikeun PANGERAN salila tujuh poé; dina poé kahiji kudu aya Sabat, jeung dina poé kadalapan ogé kudu aya Sabat. Imamat 23:34–36, 39.

Poé Sabat upacara poé ka dalapan ngagambarkeun Sabat milénium, anu nuturkeun pésta Tarub. Ngumbara-na Israél kuna di tanah gurun salila opat puluh taun dipiéling ku cicing di saung-saung salila poé-poé pésta Tarub, sarta éta ngagambarkeun lain ngan ukur curahan hujan panungtungan, tapi ogé mangsa kasusah Yakub, waktu malaikat-malaikat geus mingpin jalma-jalma satia Allah ka pasir-pasir jeung pagunungan-pagunungan pikeun panyalindungan.

“Dina mangsa kasusah, urang sadaya ngalungsur ti kota-kota jeung lembur-lembur, tapi dikejar ku jalma-jalma jahat, anu asup ka imah-imah para suci bari mawa pedang. Maranéhna ngacungkeun pedang pikeun maehan urang, tapi pedang éta pegat, tuluy murag teu aya dayana siga jarami. Tuluy urang sadaya sasambat beurang peuting pikeun meunangkeun kasalametan, sarta éta sasambat naék ka payuneun Allah. Panonpoé naék, sarta bulan cicing kénéh. Walungan-walungan eureun ngalir. Mega poék beurat naék, sarta silih tabrak. Tapi aya hiji tempat anu hérang ku kamulyaan anu tetep, ti dinya kaluar sora Allah kawas sora cai anu réa, anu ngageterkeun langit jeung bumi. Langit muka jeung nutup, sarta keur kaributan. Gunung-gunung ngageter kawas awi kakeueum ku angin, sarta ngaluarkeun batu-batu rungkad ka sakurilingna. Laut ngagolak kawas pariuk, sarta ngalungkeun batu-batu ka darat. Jeung nalika Allah ngandika ngeunaan poé jeung jam datangna Yesus, sarta masrahkeun perjangjian langgeng ka umat-Na, Anjeunna ngucapkeun hiji kalimah, tuluy eureun sakeudeung, bari kecap-kecap éta ngagulung ngaliwatan bumi. Israil Allah nangtung bari panonna neutep ka luhur, ngadangukeun kecap-kecap éta sakumaha kaluar tina sungut Yéhuwa, sarta ngagulung ngaliwatan bumi kawas guludug anu pangngagelegerna. Eta mangrupa hal anu matak kacida solémna. Dina tungtung unggal kalimah, para suci ngagorowok, Kamulyaan! Haléluya! Beungeut maranéhna kacahayaanna ku kamulyaan Allah; sarta maranéhna ngagenclang ku kamulyaan éta, sakumaha beungeut Musa nalika anjeunna turun ti Sinai. Jalma-jalma jahat teu

sanggup neutep ka maranéhna ku sabab kamulyaan éta. Jeung nalika berkah anu moal aya tungtungna diucapkeun ka jalma-jalma anu geus ngamulyakeun Allah ku ngajaga Sabat-Na tetep suci, aya sora gegap gempita kameunangan anu hébat ngalawan Si Sato Galak, jeung ngalawan Gambarna.”

“Ti dinya mimiti taun yubileum, nalika tanah kudu reureuh.” Review and Herald, 21 Juli 1851.

Yesus mulih deui jeung bumi reureuh salila sarébu taun, sakumaha dilambangkeun ku Sabat taun katujuh pikeun tanah jeung taun Yobel. Dina ayat tilu, tina Imamat dua puluh tilu, Sabat poé katujuh pikeun manusa ditegeskeun minangka bubuka pasal anu ditungtungan ku nu ka dalapan, nya éta tina nu tujuh, sarta ngawakilan Sabat taun katujuh nalika tanah reureuh.

Jeung PANGERAN ngandika ka Musa, saur-Na, “Nyarios ka urang Israil, sarta carioskeun ka maranéhna, ngeunaan poe-poe raya PANGERAN, anu ku maranéh kudu diproklamasikeun jadi pakumpulan suci; nya ieu poe-poe raya Kami. Genep poe pagawéan kudu dipigawé; ari poe katujuh mah poe Sabat pangreureuhan, hiji pakumpulan suci; ulah maranéh ngalakukeun pagawéan naon baé dina dinya: éta teh Sabat PANGERAN di sakumna tempat padumukan maranéh.” Imamat 23:1–3.

Alfa tina bab dua puluh tilu nya éta Sabat poe katujuh, sarta omega tina éta bab nya éta sarébu taun nalika bumi keur kosong, anu geus dipralambangkeun ku Sabat taun katujuh pikeun tanah jeung taun Yobel. Alfa tina éta bab nya éta pésta-pésta usum semi anu dimimitian ku Sabat poe katujuh sarta réngsé dina ayat dua puluh dua; ari omega tina éta bab réngsé dina poe ka dua puluh dua bulan katujuh, tuluy dituturkeun ku Sabat upacara poe ka dalapan anu ngalambangkeun Sabat taun katujuh pikeun tanah.

Ayat hiji nepi ka dua puluh dua ngagambarkeun padamelan Kristus salaku Imam Agung Sawarga di Rohangan Suci; ayat dua puluh tilu nepi ka opat puluh opat ngagambarkeun padamelan-Na di Rohangan Nu Maha Suci. Kitab Imamat mangrupa lambang para imam, sarta éta ngawakilan pelayanan kaimaman agung Kristus. Sabat alfa poe katujuh ngahontal ka tukang nepi ka ciptaan, jeung Sabat omega taun katujuh ngahontal ka hareup nepi ka bumi anu dijadikeun anyar. Imamat dua puluh tilu sacara sajarah ngabentang ti ciptaan nepi ka ciptaan deui.

Kabungah atawa éra tina amanat nubuat téh lambang jalma-jalma anu nyangking amanat Panguwuh Tengah Peuting atawa anu palsu. Nepi ka ieu bebeneran diasupkeun kana narasi, pasualan anu nimbulkeun éra téh moal katingali. Jalma-jalma anu miboga minyak anu sajati moal kaliwat kana ieu perkara. Kabungah dilambangkeun ku jalma-jalma anu dosa-dosana geus dipiceun, sarta maranéhna dipidangkeun ku jalma-jalma anu keur ngarayakeun pesta Kemah Suci.

Sareng Sang Sabda parantos janten daging, sarta linggih di antara urang, (jeung urang parantos ningali kamulyaan-Na, kamulyaan sakumaha ti Putra tunggal ti Rama,) pinuh ku rahmat jeung bebeneran. Yohanes 1:14.

Kecap Yunani anu ditarjamahkeun jadi “cicing” hartina “ngatabernakel.” Yesus jadi daging jeung ngatabernakel jeung urang. Anjeunna nyandak kodrat manusa urang, tabernakel urang, kemah urang, pondok urang, daging urang. Petrus nyarios kieu:

Enya, sim kuring nganggap pantes, salila sim kuring masih aya dina kemah ieu, ngagedurkeun aranjeun ku cara ngingetkeun deui; sabab sim kuring terang yén moal lila deui sim kuring kudu ngantunkeun kemah sim kuring ieu, sakumaha Gusti urang Yesus Kristus parantos nembongkeun ka sim kuring. 2 Petrus 1:13, 14.

Paulus nyarios kieu:

Sabab urang nyaho yen lamun imah duniawi urang, nya éta ieu kemah, dibongkar, urang miboga hiji wangunan ti Allah, hiji imah anu henteu dijieun ku leungeun, langgeng di sawarga. Sabab di jero ieu urang ngahuleng, kalawan kacida hayangna dipaparin papakéan ku imah urang anu asalna ti sawarga; asal sanggeus dipaparin papakéan, urang ulah kapanggih taranjang. Sabab urang anu aya dina ieu kemah ngahuleng, ku sabab kabebanan; lain lantaran urang hayang dilucutan, tapi supaya dipaparin papakéan deuih, sangkan anu fana ditelek ku kahirupan. 2 Korinta 5:1–4.

Pésta pondok daun téh ngalambangkeun panyegelan saratus opat puluh opat rébu, anu kalaksanakeun waktu jandéla-jandéla sawarga dibuka. Nalika dosa-dosa saratus opat puluh opat rébu dileungitkeun, Roh Suci bakal dicurahkan tanpa ukuran ka luhur garéja anu unggul. Pangadilan geus réngsé pikeun saratus opat puluh opat rébu, sarta maranéhna anu geus diségel tuluy indit pikeun ngumumkeun sora tarik malaikat katilu dina kakawasaan Roh Suci, sakumaha dilambangkeun ku Pésta Pondok Daun.

Awak urang téh hiji bait, jeung hiji kemah, nya éta hiji Kemah Suci. Jalma-jalma anu ngariung ka Yerusalem pikeun ngarayakeun pesta Kemah Suci, maranéhna keur ngarayakeun yén dosa-dosana geus dipupus. Musa dipaké pikeun ngadegkeun Kemah Suci di padang gurun, jeung pesta Kemah Suci dina ahirna dirayakeun ku cicing dina saung-saung di padang gurun, sabab Yesus salawasna ngagambarkeun ahir ku mimiti.

Ku sabab kitu, dulur-dulur anu suci, anu meunang bagian dina panggero sawarga, pikirkeun Rasul jeung Imam Agung tina pangakuan iman urang, nyaéta Kristus Yesus; anu satia ka Anjeunna anu netepkeun Anjeunna, sakumaha Musa ogé satia dina sakumna imah-Na. Sabab Jalma ieu geus dianggap pantes meunang kamulyaan anu leuwih agung ti batan Musa, ku sabab anu ngadegkeun imah leuwih meunang kahormatan ti batan imah éta. Sabab unggal imah diadegkeun ku hiji jalma; tapi anu ngadegkeun sagala rupa téh nyaéta Allah. Jeung saenyana Musa satia dina sakumna imah-Na, minangka saurang abdi, pikeun kasaksian ngeunaan hal-hal anu bakal diucapkeun engké; tapi Kristus minangka Putra anu maréntah kana imah-Na sorangan; jeung urang téh nyaéta imah-Na, lamun urang nyekel pageuh kayakinan jeung suka bungah tina pangharepan nepi ka ahir. Ibrani 3:1–6.

Musa téh abdi satia anu dipaké ku Allah pikeun ngadegkeun Bait Kemah Suci, tapi Kristus, salaku Imam Agung jeung Rasul, ngabogaan kamulyaan anu leuwih luhur batan abdi, nyaéta Musa. Unggal imah, ti Bait Kemah Suci Musa, nepi ka Bait Allah Suléman, nepi ka Bait Allah Hérodes anu dirombak salila opat puluh genep taun, bait manusa anu miboga 46 kromosom, jeung bait Millerite ti 1798 nepi ka 1844, sakabéhna diwangun ku Allah. Dina garis nubuat ngeunaan rupa-rupa perwujudan bait, anu dimimitian di Taman Éden, tuluy sanggeus dosa, di lawang Taman éta, tuluy sanggeus caah dina altar-altar nepi ka Musa; tilu tanda jalan anu poko nyaéta Musa,

Kristus, jeung saratus opat puluh opat rébu.

Musa jeung Kristus ngagambarkeun alfa jeung omega Israil baheula, sarta babarengan maranéhna ngagambarkeun panyawajian kamanusaan jeung Kaallahan, anu ogé dilambangkeun ku saratus opat puluh opat rébu. Dina kadatangan malaikat katilu, dina Wahyu pasal sabelas, Yohanes diparéntahkeun supaya ngukur Bait Allah, sarta dina kadatangan malaikat anu sarua éta dina 9/11, Yohanes diparéntahkeun deui supaya ngukur Bait Allah. Dina dua-duanana hal éta anjeunna diparéntahkeun supaya henteu ngukur pakarangan salila 1.260 poé. Dina taun 2023, malaikat anu sarua éta sumping, sarta umat Allah ayeuna dipanggil pikeun ngukur Bait Allah. Éta 1.260 poé, atawa tilu poé satengah, réngsé dina taun 2023, sarta ti harita nepi ka saméméh hukum Minggu Bait Allah kudu diadegkeun. Taun 2024 nandaan peletakan pondasi, sarta dina éta taun katingali pemberontakan anu nembongan minangka hiji golongan anu “ngahina poé hal-hal leutik,” bari nangtang idéntifikasi Miller ngeunaan lambang anu netepkeun titingalian.

Saterusna timbalan PANGERAN sumping ka abdi, dawuh kieu, “Leungeun Serubabel geus neundeun pondasi ieu Bait; leungeunna ogé bakal ngarampungkeunana; jeung maraneh bakal nyaho yen PANGERAN semesta alam geus ngutus abdi ka maraneh. Sabab saha anu ngahina poé hal-hal leutik? Maranehna bakal bungah, sarta bakal ningali unting-unting dina leungeun Serubabel babarengan jeung tujuh éta; éta téh panon-panonna PANGERAN, anu ngider ka ditu ka dieu ka sakuliah bumi.” Zakaria 4:8–10.

Nolak pangidentifikasian Miller yén Roma téh anu netepkeun éta titingalian, sarua jeung nolak pondasi, sarta éta téh “ngahina kana poé hal-hal leutik.” Gerakan Millerite nyaéta gerakan alfa tina malaikat kahiji jeung kadua, sarta gerakan saratus opat puluh opat rébu nyaéta gerakan omega tina malaikat katilu. Kakuatanana dua puluh dua kali leuwih kuat batan alfa. Dina harti nubuat ieu, pondasi gerakan Millerite téh “poé hal-hal leutik.” Ngahina kana bebeneran pondasi naon waé anu digambarkeun dina dua loh Habakkuk, hartina maot, sabab titingalian anu diteguhkeun dina Daniel sabelas ayat opat belas téh nyaéta titingalian anu sarua anu diidéntifikasi ku Salomo.

Dimana teu aya tetenjoan, bangsa jadi binasa; tapi sing saha anu ngajaga hukum, bagja manéhna. Siloka 29:18.

Titingalian batu puncak téh matak ngahuleng, sabab éta nétélakeun yén batu juru dasar téh ogé batu puncak, tapi kalawan kakawasaan anu dua puluh dua kali leuwih gedé. Ujian dasar alfa taun 2024 nya éta amanat panyegelan intelektual lahiriah, jeung ujian bait suci omega taun 2026 nya éta amanat panyegelan rohani batiniah. Nu hiji ngaidentifikasi gambar jeung tanda ti sato galak, ari nu hiji deui gambar jeung tanda Allah. Ujian batiniah omega éta dilambangkeun ku dua simbol dina impian Miller anu kudu dipedar dina kontéks kajadian-kajadian poé ahir. Naon ari storehouse? jeung naon ari meat?

Urang baris neruskeun ieu hal-hal dina artikel salajengna.

Dina mangsa Isa, hiji perkawinan urang Yahudi lumangsung dina tilu tahap utama, anu mindeng sumebar dina sababaraha bulan atawa sataun. Léngkah kahiji nyaéta perkawinan sacara sah, anu disebut papacangan, dina waktu éta perkawinan geus ditetepkeun sacara hukum, tapi pangantén

awéwé jeung pangantén lalaki tetep papisah, sedengkeun pangantén lalaki mulang ka imah bapana pikeun nyiapkeun tempat keur pangantén awéwéna. Ku sabab éta Maryam, pamajikan Yusup, disebut pamajikanana, sanajan maranéhna can cicing babarengan. Kasatiaan anu dilanggar dina mangsa éta dianggap minangka jinah.

Mangsa nungguan éta teu pasti sarta bisa lumangsung sababaraha poé, minggu, atawa bulan. Kateupastian téh mangrupa unsur anu ésénsial dina éta pasemon. Bapa bisa waé nungguan nepi ka sataun, pikeun mastikeun kasucian pangantén awéwé. Pangantén lalaki henteu ngumumkeun poé atawa jam anu pasti ngeunaan balikna, sabab éta mangrupa putusan ramana pikeun nangtukeun waktuna; ku kituna pangantén awéwé terang yén kawinan téh bakal datang—nanging henteu terang iraha. Kateupastian ieu memang dihaja, sarta nepi ka bapa maréntahkeun pangantén lalaki pikeun indit ngajemput pangantén awéna, sagala hal anu patali jeung éta kénéh katarajang panundaan.

Nalika bapa ngandika, “mangkat sarta jemput panganten awéwé anjeun,” pangantén lalaki bakal sumping peuting-peuting, dibarengan ku rerencangan, bari surak-surak jeung niup tarompét. Ieu salawasna kajadian peuting pikeun nyingkahan iinditan jarak jauh dina panasna beurang, anu bisa pisan ngabeuratkeun di tanah Israél. Obor jeung minyak diperlukeun, sabab harita can aya lampu jalan, sarta iring-iringan éta bisa lumangsung nepi ka sababaraha jam. Ungkara ritual anu sabenerna dina perkawinan Ibrani baheula anu diproklamasikeun salila iring-iringan téh nya éta, “Tenjo, pangantén lalaki datang!”

Parawan (pangiring pangantén awéwé) dina éta misil lain awéwé asal-asalan; maranéhna téh pangiring pangantén awéwé, nungguan babarengan jeung manéhna, dipiharep milu kana iring-iringan, sarta boga tanggung jawab pikeun salawasna siap iraha waé sarta mawa minyakna sorangan pikeun nyaangan jalan ka imah pangantén lalaki. Obor-obor éta gancang béak hurungna, ku kituna mawa cadangan minyak téh jadi hiji kabutuhan, bisi lalampahanana panjang. Teu aya babagi minyak sacara komunal.

Panglambatan téh hal anu lumrah dina arak-arakan jeung perkawinan baheula, sarta sacara budaya lain hiji masalah. Panglambatan memang dipiharep, jeung saré téh hal anu lumrah. Nu ngabédakeunana lain dina saréna, tapi dina kasadiaan, lain dina hudangna. Parawan-parawan bodo teu nyiapkeun diri pikeun panglambatan sakumaha anu dipigawé ku parawan-parawan wijaksana. Saréréa pasti saré, sabab mangsa ti papacangan sah nepi ka pangsampurnaan perkawinan bisa nyokot waktu sataun.

Sanggeus rombongan téh nepi ka imah pangantén lalaki, pesta kawinan dimimitian, sarta panto ditutup salalanggengna, jeung anu daratangna kasép henteu meunang diasupkeun. Ieu lain kalakuan kejem—ieu téh adat, sabab saha baé anu engkéna ngetok sanggeus panto ditutup, éta nandakeun yén maranéhna lain bagian tina rombongan éta.

Isa henteu nyiptakeun gambaran, sarta Mantenna henteu maparin katerangan ngeunaan ieu misil sakumaha mindeng dilakukeun ku Mantenna. Mantenna henteu kedah maparin katerangan, sabab sakabéh rinci budaya ieu geus kahartos sapinuhna ku para pamiarsa-Na. Isa keur nuduhkeun hiji perkawinan Wétan anu sajati, lain hiji abstraksi.

Rarincianana dijaga sapinuhna nurutkeun kasaksian Ibrani, kitu deui ku para sajarawan ti mangsa Romawi jeung Yunani.

Mishnah (abad ka-2 Masehi, tapi ngariksa kabiasaan-kabiasaan jaman Bait Allah saméméh taun 70 Masehi)

Talmud (kompilasi engké, tapi nyutat prak-prakan nu leuwih baheula)

Yosefus (sajarawan Yahudi abad ka-1)

Liturgi jeung sawala hukum perkawinan rabinik

Pangamat Greco-Romawi ngeunaan Yudea

Josephus henteu méré “pedoman kawinan” anu rapih, tapi rinci-rinci hukum jeung kabudayaan anu ku anjeunna diasumsikeun téh luyu pisan jeung katerangan dina Mishnah/Talmud. Mishnah mangrupa sumber anu pangutamana.

Ieu misil éta kacida ngabelentrakna ka nu ngadéngé urang Yahudi abad ka-1, sabab dina Mateus 25 euweuh nu kudu dipedar. Kadatangan dina tengah wengi téh lumrah, lampu jeung minyak téh kabutuhan anu écés, jeung reureuh antara pertunangan nikah anu sah jeung iring-iringan tengah wengi téh memang dipiharep, ari panto anu ditutup téh prosedur baku! Para parawan anu dikaluarkeun téh era, jeung pikeun pamirsa Yahudi dina mangsa Yesus, kaéra parawan bodo éta mémang pantes pisan. Sabab maranéhna terang pisan kana éta ritual, pamirsa Yesus moal boga rasa karunya ka para parawan bodo, lantaran saréréa terang yén persiapan téh mangrupa tanggung jawab anu mutlak pikeun unggal parawan anu dipénta milu dina iring-iringan éta. Kabeneran-kabeneran ieu kacida écésna pikeun pamirsa Yahudi nepi ka Yesus teu kungsi perlu méré katerangan naon waé ngeunaan éta misil.